

ACPV DAVANT L'ESBORRANY D'AVANTPROJECTE DE LLEI DE LA FUNCIO PÚBLICA VALENCIANA

Davant de l'avantprojecte de Llei de la Funció Pública Valenciana presentat per la Conselleria de Justícia, i del procés de tramitació que ara s'obre, Acció Cultural del País Valencià (ACPV) vol fer públics els 4 principis en què considera necessari que es fonamente el projecte definitiu:

1.- El diàleg i el consens han de ser el mètode de treball, per tal de garantir l'estabilitat d'un Govern plural

El Govern valencià té el suport d'un Acord del Botànic que implica una base social i política molt plural. La seua estabilitat i bon funcionament demana, per tant, un esforç doble: d'una banda, respectar i integrar totes les veus i sensibilitats; d'una altra, posar els interessos col·lectius per davant dels particulars, i actuar amb responsabilitat.

És aquesta doble premissa la que ha estat en la base de l'actuació d'ACPV per aconseguir l'objectiu que la nova llei incloguera la necessitat d'acreditar la plena competència lingüística en l'accés i en la promoció a la funció pública valenciana. Per això, durant el segon semestre del 2016 el nostre treball va ser discret i estigué marcat per l'objectiu d'identificar, mitjançant contínues reunions i sondejos, els possibles punts de trobada entre les diferents parts.

L'acord, fet públic el passat 27 de desembre, és producte d'aquest treball i de l'actuació constructiva de totes les parts implicades, i no sols ofereix un punt de partida de consens, sinó que mostra quin és el mètode que dona resultat, perquè permet avançar alhora que garanteix l'estabilitat de l'acord social i polític. Per això, ACPV entén que aquest és el mètode que ha de guiar totes les actuacions i, consegüentment, el projecte definitiu de la nova Llei de la Funció Pública Valenciana, el qual ha de comptar amb el consens de totes les parts.

2.- L'objectiu és garantir que cap valencià serà discriminat per raó de llengua en el tracte amb l'administració pública valenciana

El març de 2015, ACPV va presentar el document “Per una nova i efectiva llei d'igualtat lingüística. Principis bàsics i àmbits d'actuació pràctica”, amb el suport de les universitats públiques valencianes, com a full de ruta amb aval acadèmic. El tercer àmbit d'actuació pràctica que hi apuntàvem era “Tot el personal de les administracions serà competent en les dues llengües”, com a formulació clara i senzilla de l'objectiu a assolir.

Pràcticament dos anys després, el consens social a l'entorn d'aquest objectiu és molt majoritari. Entenem, per tant, que les parts implicades en l'aprovació de la nova llei han actuat i actuaran guiades pel principi que l'administració ha d'estar al servei dels ciutadans, i que la garantia dels drets dels ciutadans –en aquest cas, el dret efectiu a usar la seua llengua– ha de ser la raó que guie totes les decisions.

3.- L'única manera en què es pot garantir que ningú no siga discriminat per raons de llengua és la plena competència lingüística del personal de les administracions públiques i, per tant, és una notícia positiva haver aconseguit que la nova Llei de la Funció Pública Valenciana demane l'acreditació d'aquesta competència per a l'accés i la promoció a l'administració

Les garanties dels drets consisteixen en l'aprovació de mesures concretes i efectives, no en declaracions de bona voluntat. La mesura concreta a aplicar en aquest cas és la competència lingüística del funcionariat, això és, assegurar la seua capacitat per a atendre els ciutadans en qualsevol de les dues llengües oficials al nostre territori.

Per això, l'únic instrument realment efectiu és que la llei incloga la necessitat d'acreditar els coneixements lingüístics a l'hora d'accedir a la funció pública i de concursar dins d'aquesta, i valorem que aquest objectiu estiga previst.

4.- Per a garantir la seua aplicació pràctica, ACPV entén que cal introduir 4 millores en l'esborrany d'avantprojecte de nova Llei de la Funció Pública Valenciana que ara comença la seua tramitació:

A) L'esborrany d'avantprojecte només està disponible en castellà, o almenys és la versió castellana la que ha estat comunicada. De partida, això és un incompliment del principi de respecte a la igualtat lingüística que hauria de corregir-se.

B) L'article 41.2, en l'apartat i) de l'esborrany diu, amb incisos que marquem en majúscula: "Requisitos para su provisión, entre los que deberá constar [...], EN SU CASO, el nivel requerido de conocimiento del valenciano". Així mateix, l'article 109 f) afirma: "El nivel de conocimiento acreditado del valenciano, CUANDO NO CONSTITUYA REQUISITO". Aquests incisos possibiliten o faciliten una lectura que va contra l'acord d'acreditar de manera general la competència lingüística per a l'accés a la funció pública i per a la promoció. En la línia de l'acord, proposem eliminar "en su caso" i "cuando no constituya requisito" en els articles respectius, a fi d'evitar la possibilitat d'aquestes lectures restrictives.

C) La prudència recomana que la nova Llei de la Funció Pública Valenciana concrete els coneixements que han d'acreditar-se per a l'accés a la funció pública, fins al moment en què entrarà en vigor el reglament. La base 5 de l'acord fet públic el 27 de desembre diu: "En el procés de selecció per a accedir a places de qualsevol tipus de personal de les administracions valencianes s'ha d'acreditar el coneixement de valencià en el grau que es determine reglamentàriament, respectant el principi de proporcionalitat i d'adequació entre el nivell d'exigència i les funcions corresponents".

El problema a resoldre és el temps entre l'inici legal de l'aplicació de la llei i el de l'aprovament i aplicació del reglament: mentre que en l'acord (base 8) es fixa a l'any després de l'aprovació per les Corts, diferir l'aplicació dels nivells de coneixement a l'aprovació i entrada en vigor del reglament podria fàcilment allargar-ho per un temps indefinit, a causa de la complexitat de la negociació (per la diversitat de matèries que ha de concretar, i per l'actual manca de consens polític i sindical en molts casos), possibilitat que impediria l'aplicació pràctica de la llei, si no concreta els coneixements que han d'acreditar-se.

Com que, de totes maneres, en algun moment del procés s'ha d'arribar a la concreció dels coneixements que cal acreditar, ACPV entén que la inclusió d'aquesta concreció en la llei simplement implica assolir aquest acord abans que el projecte de llei siga definitiu, fet que no hauria de ser cap problema si hi ha voluntat de consens, i més si tenim en compte l'experiència passada, en què només en uns pocs mesos hem arribat a l'acord fet públic el desembre passat.

D) La disposició addicional dotzena preveu "la implantación gradual de la lengua de signos espanyola". En atenció al respecte al principi de no discriminació per raó de llengua, entenem que cal preveure la implantació de la llengua de signes, sense cap adjectivació, o preveure-la en les dues llengües oficials en el nostre territori.

Parlem, en definitiva, de 4 eixos d'actuació:

- a) consens com a mètode
- b) no discriminació com a principi
- c) competència lingüística del funcionariat com a garantia
- d) introducció de 4 millores en l'esborrany de l'avantprojecte de llei

ACPV ha fet arribar a les forces polítiques que donen suport a l'Acord del Botànic i al Govern valencià aquestes consideracions i propostes. Les tres forces polítiques han mostrat una capacitat de diàleg, respecte de la pluralitat, prioritització dels interessos col·lectius i generositat tals que ens fan confiar que aquestes consideracions i propostes que fem amb esperit constructiu seran tingudes en compte per tal de **millorar el primer esborrany d'una llei tan important.** Si mantenim com a mètode la premissa del consens, continuar avançant de forma acordada és perfectament possible. **Fer-ho així atorgarà a l'Acord del Botànic un valor d'exemple en la gestió positiva de la pluralitat.**

València, 1 de febrer de 2017